

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 8C/61/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6814201772
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Kvetková
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2015:6814201772.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca samosudkyňou JUDr. Miroslavou Kvetkovou v právnej veci navrhovateľky: F. E., F.. XX.XX.XXXX, T. J. XX proti odporcovi: S. H., F.. XX.XX.XXXX, T. J. XX o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 10.000,- Eur takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke nemajetkovú ujmu vo výške 10.000,- Eur a to do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľka podala dňa 24.03.2014 na tunajšom súde proti odporcovi návrh na začatie konania, ktorým sa domáhala náhrady nemajetkovej ujmy z dôvodu smrti syna vo výške 10.000,- Eur. Odporca s návrhom nesúhlasil.

Súd po prečítaní návrhu na začatie konania a písomného vyjadrenia odporcu vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, výsluchom svedka D. E., F.. XX.XX.XXXX (manžela navrhovateľky), prečítaním predložených listinných dôkazov, oboznámením sa s celým obsahom spisu, ako aj obsahom pripojených spisov tunajšieho súdu sp. zn. 2T/75/2012 a sp. zn. 4P/109/2009 a zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľka je matkou zomrelého D. C., F.. XX.XX.XXXX. D. C. zomrel dňa XX.XX.XXXX ako 15 ročný.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2T/75/2012 súd zistil, že odporca bol trestným rozkazom tunajšieho súdu č. k. 2T/75/2012-119 zo dňa 30.03.2012 uznaný vinným, že dňa 21.01.2012, v čase okolo 15.15 h, na dvore rodinného domu č. 19 v Sáse, v okrese Revúca, po nepreverení brzdy reťazovej elektrickej pily zn. Atika Gm bh & Co.hg, výrobného čísla 10657-000182, ktorá bola nefunkčná a nepreverení napnutia reťaze tejto pily, ktoré bolo nedostatočné, rezal v snahe prehíbiť drážku dreveného hranola spôsobom zakázaným v návode na použitie tejto pily - koncom lišty, v dôsledku čoho došlo k odrazeniu pily od dreveného hranola a porezaniu točiacou sa reťazou pily tam stojaceho D. C., F.. XX.XX.XXXX, trvalým bydliskom v J. Č.. XX, ktorý utrpel reznú a zmliaždenú ranu na pravej strane krku v jeho strednej časti, pokračujúcu oblúkovito cez prednú strednú časť krku v oblasti štítnej chrupky, na ľavú stranu krku a končiacu nad ľavou kľúčnou kosťou o dĺžke 13 cm a hĺbke 1 cm, so zasiahnutím ľavej veľkej krčnej žily, hlbokú odreninu tvaru obráteného písmena „T“ o rozmeroch 2x2,5 cm a drobné odreniny na hánkach pravej ruky, v dôsledku čoho došlo k úrazovému krvácavému šokovému stavu so stratou krvi mimo cievne riečište, jednak navonok a jednak do priestoru hrtana a horných dýchacích ciest a následnému komplikovanému rozvoju roztrúsenej vnútrocievnej zrážanlivosti krvi (DIC), na následky ktorých D. C. v Detskej fakultnej nemocnici v Banskej Bystrici dňa 22. januára 2012 v čase 02.45 h zomrel, teda inému z nedbanlivosti spôsobil smrť a čin spáchal na chránenej osobe - dieťati, čím spáchal

prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2, písm. b) Trestného zákona. Odporcovi bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov, pričom výkon trestu mu bol podmiennečne odložený a bola mu určená skúšobná doba v trvaní 3 rokov.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 4P/109/2009 súd zistil, že D. C. bolo uložené rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 4P/109/2009-115 zo dňa 18.08.2010 výchovné opatrenie - pobyt na dobu 6 mesiacov v zariadení, ktoré plní úlohy odbornej diagnostiky. Výchovné opatrenie bolo uložené z dôvodu, že predchádzajúce výchovné opatrenia uložené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca nespĺnili svoj účel, matka maloletého dieťaťa výchovu zanedbáva, maloletý svoju matku ani žiadne iné autority nerešpektuje, maloletý zanedbával povinnú školskú dochádzku, v školskom roku 2009/2010 mal 222 neospravedlnených vymeškaných hodín a mal zníženú známku zo správania na stupeň 4. Rodina v tom čase žila v skromných podmienkach, v polorozpadnutom 2-izbovom dome, v ktorom obývali jednu izbu slúžiacu ako kuchyňa i izba. Hygiena bola na nízkej úrovni. Po návrate maloletého zo zariadenia bola podľa správ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca dochádzka maloletého pravidelná, neskôr v druhom polroku 2010/2011 sa zhoršovala a v školskom roku 2011/2012 bola len sporadická.

Navrhovateľka v návrhu a na pojednávaní uviedla, že odporca jej usmrtil 15-ročného syna, zobral mu polovicu života. Odporcovi bol uložený podmiennečný trest odňatia slobody a náhrada škody, ale oni neboli odškodnení. Dodnes sa nevie vyrovať so smrťou syna, trpí úzkosťou a poruchami spánku. Nie je spokojná s trestom odporcu, ktorý dostal len podmienku a neprejavuje žiadnu ľútosť nad tým, čo spáchal. Chlapec bol zdravý, plný života, mal veľké plány, ktoré mu odporca znemožnil uskutočniť. Odporca chodí do Rakúska žobrať, jeho finančná situácia sa zlepšila, zarába si a oni nemajú nič.

V čase nehody bola zima, ona varila v dome a maloletý Jakub vybehol na dvor. K nehode došlo na dvore pred ich rodinným domom. Odporca tam pílił drevo. Jej starší syn C. zavolał odporcu, aby im prišiel popíliť drevo. Jej manžel síce vravel, že to netreba, odporca ale povedal, že to urobí, aspoň vyskúša pílu. Na výkriky vybehla von. Syn si držal krk a dokázal ešte povedať posledné slová, že S. mu popílił krk. Najprv nepochopila, kde a čo sa stalo, bola zmätená, starší syn ho vzal k starostke, aby zavolał sanitku. Potom tam dobehla aj ona. Všade bolo plno krvi, tiekla mu z hrdla aj z úst. Myslela si, že vypustí dušu. Potom prišla aj sanitka, aj policajti. Syn bol helikoptérou prevezený do nemocnice, v tom čase už umieral. Urobili synovi pohreb, odprevadili ho, ako sa patrí.

Syna D. ťažko vychovala, ona sama je z detského domova, nemá rodičov a to o to bolo ťažšie. Jakuba vychovali spolu s manželom, ktorý nebol jeho biologickým otcom. Robili všetko preto, aby mali peniaze na výchovu. Bývali v domčeku, kde žijú aj teraz, ona s manželom a štyrmi synmi. Keď ešte Jakub vyrastal, nemali peniažky ani na sunar, plienky, navyše bol chorľavý. Snažili sa oňho starať. Žili usporiadaným životom, aj keď chudobným. Manžel občas išiel žobrať do zahraničia.

D. bol slušný, kamarátsky, pomohol, keď bolo treba niekomu niečo pomôcť, napr. pokáľať drevo. Žijú skromne a aj on bol skromný, bol dobrý. Nedomáhal sa telefónu, počítača ako iné deti. Uspokojil sa s tým, čo mali. Keď sa s manželom povadili, tak ju utešoval. Vedel pekne kresliť a zvykol aj tetovať. Mal rád šport, futbal, plávanie. Mal dobré vzťahy s kamarátmi, so súrodencami, aj s jej manželom. Ako každý chlapec aj niečo povyvádzal, rozbil okno a pod.. Do 12 rokov neboli s ním žiadne problémy. Potom sa dostal do puberty, mal kamarátov a už sa mu nechcelo chodiť do školy. Kvôli školskej dochádzke im bol odobratý na 6 mesiacov. Najprv sa dochádzka zlepšila, ale potom znovu boli problémy.

Syn chodil s priateľku E., tá má dieťa, ktoré sa narodilo po synovej smrti. E. žila v Rybníku, tam ale nemali vodu, elektriku, preto prišla bývať do Sásy k mame, ktorá žije v spoločnej domácnosti s odporcom. Takže je pravda, že v rodine odporcu je vychované E. dieťa. Nevedia, či nejako riešili otcovstvo tohto dieťaťa, či je to naozaj Jakubov syn. Odporca tvrdí, že všetko prenechá vnukovi. Ona ale nevie, či je to pravda, či bude mať na to vnuk právo.

Odporca síce udáva, že ľutuje čo sa stalo, ale navonok to tak nie je viditeľné. Keď sa to stalo, počítali s tým, že odporca alebo aspoň jeho mama, že im vyjadria sústrasť, ale nestalo sa tak. Ani im nijako finančne nevypomohli, pričom ich rodina žije na spodnej hranici životnej úrovne. Nemajú ani na pomník pre Jakuba. Keď sa stretnú, neprejavuje ľútosť, nijako ich ani psychicky nepodporil. Ak sa odporca bál prísť k nim sám, keďže jej manžel je dosť výbušný, mohol prísť aspoň za pomoci polície.

Odporca v písomnom vyjadrení na pojednávaní uviedol, že je mu to ľúto, nebolo to ale jeho vinou. Navyše nemá žiaden príjem, z ktorého by to mohol uhradiť. Celý priebeh nešťastnej udalosti hodnotí ako nehodu, na ktorej mal veľké pričinenie neopatrný prístup poškodeného, ktorý vstúpil do jeho pracovného priestoru s rizikom ohrozenia života.

D. brat C. ho presviedčal, aby im išiel popíliť drevo. Nechal sa presvedčiť, píliť aj s Dominikom. Keď skončil, prišiel D. a požiadal ho, aby mu urobil ryhy do hranola s pílou. On nechcel, ale keď vyhovel žiadosti C., tak nechcel D. odmietnuť. Upozornil ho nech sa drží ďalej. Keď zapíliť prvýkrát, tak sa nestalo nič, druhýkrát bol D. blízko, on si to nevšimol. Hranol, na ktorom píliť, mu odbehol od nôh, píla sa posunula dopredu a poranila D.. Najprv nevedel, čo sa stalo, D. mu povedal, že ho porezal. Vzal ho ku starostke, aby zavolali sanitku. Kým prišla sanitka, začalo s ním triasť.

Tiež bol hotový z toho, čo sa stalo. Počas vyšetrovania odišiel do Košíc k rodičom, zhruba po 2 mesiacoch sa vrátil a čakal na rozsudok. Zo strany nevlastného otca Jakuba bol verbálne napádaný. D. rodine napísal list, že je mu to ľúto. List aj kahanec poslal po niekom rodine, matka ho asi odmietla. Kúpil 3 krát kahanec, rodina ale kahanec hodila do odpadkov. Osobne za rodinou nešiel, bál sa ísť za nimi do domu. Postupom času sa uzmierili, na jednu oslavu v ich rodine prišla aj D. matka, on sa jej prihovril, nech sa nehnevá, ona sa vtedy aj rozplakala. Navrhovateľke povedal, že ho môžu zavolať, keď niečo treba, ale finančne im nevie pomôcť. Ako prvý mu odpustil D. brat H.. S D. nevlastným otcom sa vôbec nedá rozprávať. Pokúšal sa udobriť aj s C., ten ho nechcel počúvať. C. bol v čase po smrti Jakuba dosť agresívny. V súčasnosti má s D. rodinou už lepšie vzťahy, C. I. H. boli už aj u nich.

Medzičasom sa oženil, jeho manželka mala pred manželstvo 3 deti, z ktorých jedna je E., ktorá porodila D. syna. Nevie, či bolo súdne určené otcovstvo D. k maloletému. Chce, aby tento po odporcovi zdedil všetok jeho majetok. Teraz žije v spoločnej domácnosti s manželkou, jej dvomi maloletými deťmi a dvomi deťmi manželkinej sestry, ktoré majú zverenú do starostlivosti, výživné na deti rodičia neplatia. Príjmom ich rodiny je len sirotské a detské prídavky. Pracovať v Rakúsku bol len 2 krát. Uhrádza poisťovni po 30,- € mesačne náklady za ošetrovanie Jakuba.

Svedok D. E., F. XX.XX.XXXX (manžela navrhovateľky) vo svojej výpovedi uviedol, že D. nebol jeho biologický syn, vychoval ho ale ako svojho. Bola to ťažká doba, mal príjem len 1 400,- Sk a veľmi ťažko sa im vychovali deti.

V ten deň prišiel domov, na dvore bol odporca a syn C., neskôr prišiel domov aj D.. On bol vo vnútri, začul zvonku krik. Keď vyšiel von, tak videl, že chlapec mal porezaný krk, bolo to strašné. D. mu povedal, že mu odporca zapíliť do krku, nič viac už potom nepovedal. Išli s D. k starostke, išiel s nimi aj odporca, odtiaľ zavolali sanitku. Po D. prišla neskôr aj helikoptéra, ale nevedeli mu už pomôcť. Doteraz sa nevedia spamätať z toho, čo sa stalo, chodievajú na cintorín. C. hovoril, aby odporcu nevolal píliť drevo, on ho ale neposlúchol, povedal mu, že nech sa nestará.

Manželka bola v šoku, oni všetci boli v šoku. Manželke aj jemu prišlo zle. Jemu dali infúziu, manželku odviezli do nemocnice v Revúcej. Dali jej nejaké lieky a potom ju poslali domov. Manželka je stále taká ..., on ju aj posielal, aby radšej odišla pracovať do zahraničia. Spomienky na syna stále sú, ale už je to lepšie. Manželka povedala, že odporcu nechce vidieť, napriek tomu sa mal prísť ospravedniť. Ubehol nejaký čas, už sa aj rozprávajú. S manželkou sa odporca stretol a povedal jej, že to nechcel. Nie je pravda, že by sa on nejakým odporcovi vyhrážal, nevedel by ho potrestať.

D. T.ol veľmi dobrý, neskôr ho pokazili kamaráti, začal tetovať aj seba aj kamarátov. Pod vplyvom kamarátov začal aj piť a fajčiť. Chodieval von s kamarátmi, chodieval aj za priateľkou. On nevedel, že jeho priateľka otehotnela, či ide o skutočne syna D., to nevedia.

Podľa § 11 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v platnom znení (ďalej len Občiansky zákonník alebo O.z.) fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 O.z. fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

V § 11 Občianskeho zákonníka je zakotvená zásada občianskeho práva, že fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Právo na súkromie zahŕňa širokú oblasť súkromia fyzickej osoby, najmä súkromného života, intímnej a rodinnej sféry, vnútorného a myšlienkového života.

Občianskoprávna zodpovednosť za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti predpokladá splnenie nasledujúcich podmienok:

- a) neoprávnený zásah do chráneného všeobecného osobnostného práva fyzickej osoby, ktorý je objektívne spôsobilý porušiť alebo ohroziť osobnosť fyzickej osoby,
- b) nemajetková ujma (ujma na osobnosti fyzickej osoby v jej fyzickej, psychickej, morálnej, sociálnej integrite),
- c) príčinná súvislosť medzi neoprávneným zásahom a nemajetkovou ujmu.

Zodpovednosť za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti je objektívna, zavinenie sa nevyžaduje.

V danej veci možno konštatovať, že došlo k neoprávnenému zásahu odporcu do osobnosti navrhovateľky, do jej súkromia, v dôsledku ktorého vznikla navrhovateľke nemajetková ujma - strata blízkej osoby - syna.

Súd mal na základe vykonaného dokazovania (z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2T/75/2012) preukázané, že odporca synovi navrhovateľky z nedbanlivosti spôsobil smrť, čím spáchal prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2, písm. b) Trestného zákona. Tým zasiahol do osobnosti navrhovateľky, ktorej ochrana v zmysle občianskoprávnej ochrany v sebe zahŕňa i ochranu súkromného života, ktorého súčasťou je rodinný život, vytváranie a rozvíjanie vzťahov s ďalšími ľudskými bytosťami tak, aby bolo možné rozvíjať a naplňovať vlastnú osobnosť. Ak odporca svojím konaním spôsobil z nedbanlivosti smrť syna navrhovateľky, celkom jednoznačne zasiahol do sféry súkromného a rodinného života navrhovateľky. Strata syna je vážnym zásahom do života matky, znamená jednak stratu veľmi blízkej osoby, tiež narušenie a zmeny v súkromnom živote, ako aj vznik nových ťažkých situácií v rámci súkromného rodinného života ako je zmierenie sa so stratou dieťaťa. Intenzitu zásahu zvyšuje to, že išlo o maloletého syna navrhovateľky. Neoprávneným zásahom odporcu do osobnostného práva navrhovateľky vznikla teda navrhovateľke nemajetková ujma. V danom prípade bolo teda preukázané splnenie vyššie uvedených hmotnoprávných predpokladov zodpovednosti za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti podľa § 13 Občianskeho zákonníka.

Pokiaľ odporca poukazoval na to, že išlo o nehodu, nestalo sa to jeho vinou a veľké pričinenie mal na tom neopatrný prístup poškodeného, súd poukazuje na to, že je v súlade s § 135 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v platnom znení (ďalej len O.s.p.) viazaný výrokom rozsudku súdu o spáchaní trestného činu a o tom, kto ho spáchal, je teda v danej veci viazaný trestným rozkazom, ktorým bol odporca uznaný vinným z prečinu usmrtenia syna navrhovateľky. Súd teda bližšie neposudzoval, či skutočne došlo zo strany odporcu k spáchaniu prečinu usmrtenia, ale v zmysle zákona vychádzal z odsudzujúceho súdneho rozhodnutia, a z toho, čo ním bolo vyslovené. Skutočnosť, že k usmrteniu syna navrhovateľky nedošlo úmyselne ale z nedbanlivosti, nie je pri posudzovaní neoprávnenosti zásahu relevantná, nakoľko ako je uvedené vyššie, zodpovednosť za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti je objektívna.

Keďže v danej veci súd konštatoval neoprávnený zásah odporcu do osobnosti navrhovateľky, v dôsledku ktorého vznikla navrhovateľke nemajetková ujma, súd sa následne zaoberal prostriedkami obrany pri zásahu do osobnosti. Navrhovateľka sa domáhala náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 10.000,- Eur.

Občianskoprávne prostriedky ochrany osobnosti fyzickej osoby sú upravené v § 13 Občianskeho zákonníka. Ak sa do osobnostných práv fyzickej osoby zasiahne, možno sa v zmysle § 13 Občianskeho zákonníka domáhať upustenia od neoprávnených zásahov, odstránenia následkov, primeraného zadosťučinenia, príp. i náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pokiaľ ide o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, možnosť jej priznania predpokladá, že prostriedky ochrany osobnosti podľa § 13 ods. 1 nie sú v danej veci postačujúce z hľadiska napr. intenzity, trvania, rozsahu nepriaznivých dôsledkov, najmä ak neoprávneným zásahom došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v značnej miere.

Zmyslom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je určenie vzťahu medzi mierou ujmy na hodnotách ľudskej osobnosti a konkrétnym finančným vyjadrením náhrady takejto ujmy, vždy ide o právny nástroj, ktorého úlohou je zabezpečiť rešpektovanie a ochranu osobnosti fyzickej osoby (rozsudok NS ČR 30Cdo 1542/2003).

V situácii, keď došlo k neoprávnenému zásahu do súkromia žalobcu chráneného ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka, ktorého súčasťou je i rodinný život, keď z objektívneho hľadiska je strata jedného z členov tohto spoločenstva neodčiniteľnou ujmu, ktorá postihuje všetkých členov rodiny, je

potom náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka primeraným prostriedkom obrany proti neoprávnenému zásahu (rozsudok NS ČR 30Cdo 2951/2004).

Pri určení peňažnej satisfakcie treba prihliadnúť na zadosťučinenie, ktoré poškodený dostal vo forme nemajetkovej, resp. morálnej satisfakcie (rozsudok NS ČR 30Cdo 1088/2005). Určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je predmetom voľnej úvahy súdu v súlade s § 136 Občianskeho súdneho poriadku, pričom kritériom na určenie výšky náhrady je predovšetkým závažnosť ujmy, ale tiež musí súd prihliadnúť na okolnosti prípadu, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Súd v danej veci dospel k záveru, že navrhovateľka má právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, keďže vzhľadom na intenzitu zásahu do súkromného života, akým je usmrtenie blízkeho člena rodiny, a to konkrétne syna navrhovateľky, nie sú postačujúce prostriedky obrany podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka (morálne zadosťučinenie ako napr. ospravedlnenie), ale ako primeraný prostriedok obrany proti neoprávnenému zásahu do osobnostných práv môže v takomto prípade slúžiť predovšetkým peňažná satisfakcia podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti súd tiež poukazuje na vyššie uvedený rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30Cdo 2951/2004.

Pokiaľ ide o výšku náhrady, súd vzal do úvahy nasledovné skutočnosti:

Závažnosť neoprávneného zásahu do osobnosti navrhovateľky vzhľadom na jeho intenzitu a rozsah je v danej veci nesmierne vysoká, keďže ide o usmrtenie člena rodiny navrhovateľky, teda o ujmu, ktorá sa nedá ničím nahradiť, keďže strata je definitívna, konečná. Nebohý D. C. bol navyše synom navrhovateľky a v čase smrti mal len 15 rokov, bol ešte maloletý. Žil v spoločnej domácnosti s matkou, jej manželom a bratmi. Matka ho od narodenia vychovávala a starala sa o neho. Rodiny žila v skromných bytových a sociálnych podmienkach. Z výpovede navrhovateľky ako aj svedka vyplynulo, že navrhovateľka mala so synom blízky vzťah a jeho smrť veľmi ťažko prežívala. Dlhú dobu sa so smrťou syna nevedela vyrovať, až časom sa postupne zmierovala s tým, čo sa stalo. Doposiaľ ale udalosti, ktoré sa udiali opisuje ako strašné, ktoré by nikomu nepriala.

Nebohý syn navrhovateľky žil v rodine a komunite známych jednoduchým spôsobom života, mal bežné záujmy a plány vzhľadom na možnosti rodiny a zaužívaný spôsob života v jeho okolí. Trávil čas s priateľmi a priateľkou, bolo tiež zistené, že zanedbával povinnú školskú dochádzku..

Odporca sa dopustil trestného činu usmrtenia z nebanlivosti, nie úmyselne. Činnosť, pri ktorej došlo k usmrteniu maloletého Jakuba, vykonával na žiadosť člena rodiny navrhovateľky. Odporcovi bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov, pričom výkon trestu mu bol podmienene odložený a bola mu určená skúšobná doba v trvaní 3 rokov.

Keďže ide o smrť maloletého dieťaťa, nemožno brať do úvahy, že sa tento s rizikom možného úrazu nachádzal pri odporcovi v čase pílania. V prvom rade bolo na dospelých osobách, aby zabezpečili, aby sa maloletý v blízkosti odporcu nezdržoval, priamo od maloletého to nebolo možné požadovať. Predovšetkým odporca, ktorý na dvore rodinného domu navrhovateľky pílił drevo, mal zabezpečiť, aby nebol v jeho blízkosti maloletý Jakub. Sám vedel, že maloletý je v tom čase na dvore, a teda práve on (a nie maloletý) mal urobiť všetky opatrenia, aby nedošlo k poraneniu maloletého.

Odporca bezprostredne po úmrtí D. neprejavil rodine navrhovateľky žiadnym spôsobom sústrasť. Pohrebu sa nezúčastnil, osobne rodine nezaprial sústrasť, neprejavil ani ľútosť nad tým, čo sa stalo. Z výpovedí vyplynulo, že odporca mal bezprostredne po D. smrti strach z jeho príbuzných, napriek tomu má súd za to, že mohol prejavíť rodine sústrasť, resp. ponúknuť pomoc, či už písomne alebo prostredníctvom iných osôb. Tvrdenie odporcu, že vyjadril sústrasť rodine písomne nebolo preukázané. To, že odporca kúpil 3 kahance na D. hrob, nemožno považovať vzhľadom na okolnosti prípadu za postačujúce. Až po uplynutí určitého času odporca navrhovateľke a niektorým členom rodiny povedal, že je mu ľúto, čo sa stalo.

Pokiaľ ide o tvrdenia odporcu, že vychováva syna usmrteného D. a že nemá z čoho peňažnú náhradu zaplatiť, tieto skutočnosti súd pri určovaní výšky náhrady nebral do úvahy. Otcovstvo nebohého D. nebolo odporcom preukázané, ani sám odporca nevedel, či otcovstvo k tomuto dieťaťu bolo určené. Tiež nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že by nebolo v možnostiach odporcu uhradiť náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Ohľadne týchto tvrdení má dôkazné bremeno odporca, pričom ten nenavrhol žiadne dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Rovnako nebolo preukázané, že by navrhovateľka v dôsledku úmrtia syna trpela poruchami spánku.

Po vzatí do úvahy vyššie uvedeného je výška náhrady požadovaná navrhovateľkou 10.000.- Eur podľa názoru súdu vzhľadom na závažnosť neoprávneného zásahu a na okolnosti daného prípadu primeraná.

Predovšetkým závažnosť neoprávneného zásahu a ujma, ktorá nastala (úmrtie syna navrhovateľky) odôvodňuje priznanie náhrady v žalovanej výške. Smrťou syna navrhovateľka utrpela nesmiernu ujmu, prišla o blízku osobu z kruhu svojej najbližšej rodiny a musela sa s touto situáciou vyrovnáť. Ujmu nezmiernil ani odporca svojím prístupom, keď nevyjadril navrhovateľke v tom období sústrasť, či ľútosť. Požadovaná výška náhrady 10.000,- Eur predstavuje primerané peňažné zadosťučinenie, ktoré navrhovateľke za daných okolností prináleží.

Priznanie náhrady v nižšej výške neodôvodňujú ani zistené okolnosti prípadu, ako napríklad to, že odporca nespôsobil smrť úmyselne, vykonával činnosť na základe žiadosti syna navrhovateľky, nešlo o jediného syna navrhovateľky. Na tieto okolnosti by bolo možné pri určovaní výšky náhrady prihliadnuť, len ak by sa navrhovateľka domáhala vyššej náhrady. Náhrada vo výške 10.000,- Eur je však podľa súdu aj v súvislosti s uvedenými okolnosťami adekvátna.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd ustálil výšku náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch na sumu 10.000,- Eur, ktorá pri daných okolnostiach prípadu je konkrétnym finančným vyjadrením miery ujmy na hodnotách ľudskej osobnosti. Súd teda návrhu navrhovateľky vyhovel a odporcu zaviazal na zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 10.000,- Eur.

O trovách konania súd nerozhodoval, nakoľko v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. rozhoduje súd o trovách konania len na návrh a navrhovateľka si náhradu trov konania neuplatnila.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Banskej Bystrici prostredníctvom tunajšieho súdu v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p. - musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované, je potrebné ho predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát, súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonával ďalšie navrhované dôkazy
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu - Exekučného poriadku.